

forringer simpelt hen Lærlingeloven og indfører for Bagerlærlingene en Række inhumane Undtagelsesbestemmelser; det er det, man har benyttet denne Lov til og til intet andet, i alt Fald ikke til noget, som har Betydning.

Allerede ved den første internationale Arbejdskonference i Washington i 1919 var Spørgsmaalet om Blyhvidtsforgiftning fremme til Drøftelse, og ved den nylig afholdte tredje Konference, i Genève, havde man Spørgsmaalet til en endnu mere indgaaende Drøftelse, navnlig Spørgsmaalet om Forbud imod Anvendelse af Blyhvidt i Maling. Jeg skal ikke fordybe mig stærkt i dette Spørgsmaal, men jeg ønsker dog i al Korthed at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, at Konferencen med 90 Stemmer, og idet kun een undlod at stemme, henstillede, blandt andet til Danmark, at gennemføre en Lov om Forholdsregler imod Blyhvidtforgiftningsfaren. Allerede i 1906—07 blev der herhjemme startet et Selskab under Navn af Dansk Forening for lovordnet Arbejderbeskyttelse, og dette Selskab har særlig beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Farerne ved Anvendelse af Blyhvidt. Jeg anmoder om, at der i denne Sag maa blive gaaet til Bunds, idet Spørgsmaalet er af yderste Vigtighed for alle de Mennesker, der berøres deraf. Blyhvidtsforgiftninger har hidtil til en vis Grad undraget sig Statistikken, idet Sygdommen har skjult sig under saa mange forskellige Betegnelser, dels som Forstyrrelser i Fordøjelseskanalerne, dels som Nervesygdomme, Nyresygdomme o. s. v. o. s. v., alt sammen fordi vore Læger hidtil har haft altfor ringe Interesse for dette Spørgsmaal. Og før man faar Lægerne gjort interesserede i at møde med en virkelig objektiv Fremstilling af de Sygdomme, de konstaterer, navnlig i det Fag, som der her er Tale om, før kan vi ikke faa et virkeligt, sundt Grundlag at udarbejde en Statistik paa herhjemme. Man har undersøgt Forholdet i de tyske Sygeforsikringskasser i et Antal af over 20 000 — der foreligger Beretning væsentlig for Aarene 1910—12 —, og heraf fremgaar det, at naar man tager et Gennemsnit af de Sygdomme, der er opført her, og saa et Gennemsnit af de Sygdomme, der er opført for Malerne i Breslau og i Leipzig, saa faar man et Gennemsnit af Sygdomme pr. 100 Arbejdere i alle Kasser af 42,5, men for Malerne i Breslau 52,5; og medens det gennemsnitlige Antal af Sygedage pr. 100 Arbejdere i alle Kasser var 850, saa var det for Malerne i Breslau 1230. En Statistik fra Sygekasserne i Leipzig viser endvidere

361 Tilfælde af Blyhvidtsforgiftning for 100 000 tvungne Medlemmer og 770 Tilfælde for frivillige Medlemmer. I Oversigten over Blyhvidtsforgiftningssygdomme figurerer Malerne endvidere alene med 60,4 pCt. Man ser altsaa, at det er hovedsagelig hos Malerne, at Blyhvidtsforgiftning fremkommer. Det er ikke, som man maaske vil tro, i Fabrikvirksomheder i Byer som Breslau og Leipzig. Det er tilstrækkelig godtgjort, at det tværtimod i allerhøjeste Grad er blandt Bygningsmalerne, at Blyforgiftningen har sin uheldsvangre Indflydelse. Jeg er ved velvillig Assistance af Hr. Fuldmægtig Zeuten kommet i Besiddelse af en Række Oplysninger fra Østrig, Belgien, Frankrig, Tyskland, England og Svejts, og det viser sig, at man overalt i disse Lande paa det kraftigste søger at imødegaa den Fare for Blyhvidtsforgiftning, som navnlig Malerne er udsat for. For øvrigt har jeg selv baade i Tyskland og i Svejts arbejdet under disse Forhold og under disse Beskyttelseslove, som de i det væsentlige blev gennemført i 1908. Naar man saa ser, at i Aarene 1910—12 er Sygeligheden blandt Malerne saa stor, som jeg før nævnte, saa maa man vist være klar over, at det ogsaa for vort Vedkommende er i allerhøjeste Grad betimeligt, at der træffes visse Beskyttelsesforanstaltninger mod denne Fare. Jeg tvivler ikke om, at mange Malere vil mene, at de ikke kender stort til Blyhvidtsforgiftning. Det er alene af den Aarsag, at de saa godt som aldrig faar Sygdommen opgivet ved sit rette Navn. Jeg har selv været udsat for ved et rent Tilfælde at faa konstateret, at jeg havde et let Tilfælde af Blyhvidtsforgiftning. En Kendsgerning er det, at saa at sige alle indenfor dette Fag har daarlige Maver og i øvrigt Vanskeligheder i den Retning, der her er Tale om. Naar jeg derfor har rejst dette Spørgsmaal er det for at bede Ministeren om at fremsætte Forslag vedrørende den paa Konferencen i Genève vedtagne Konvention angaaende Anvendelse af Blyhvidt i Malerfaget. Som jeg før nævnte, blev den vedtaget med 90 Stemmer, medens kun een undlod at stemme. Jeg er i alt væsentligt enig i Konventionens Indhold — der i væsentlig Grad tager Sigte paa at forbyde Blyhvidt ved indendørs Arbejde og fastsætter en Frist af 6 Aar for Lovens Ikrafttræden, ligesom den giver visse Bestemmelser med Hensyn til Førslibningen af Farver, der indeholder Blyhvidt — og anbefaler derfor dette Forslag til Behandling. Jeg beder altsaa Ministeren om at fremsætte et saadant Forslag til Lov, som jeg her har skildret i nøje Kontakt med det, der er henstillet